

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112216317
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112216317.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci navrhovateľa JPM finance s.r.o., 974 11 Banská Bystrica, Pod Skalkou 1, IČO: 36 643 602, zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Karínou Uhrínovou, advokátkou, Banská Bystrica, Nám. Š. Moyzesa 4, proti odporcovi L. Z., D.. X. M. XXXX, N. Z. L.V., A. XXXX/X, zastúpenému URBÁNI & Partners s.r.o., Advokátska kancelária, 974 01 Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 10 987 231, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., 974 01 Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, IČO: 42 309 166, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, o zaplatenie sumy 20 000 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom žiada súd uložiť odporcovi vrátiť mu sumu 20 000 Eur (s príslušenstvom a náhradou trov konania), ktorú mu poskytol dňa 19. októbra 2010 na základe ústnej zmluvy o pôžičke s termínom splatnosti do 19. novembra 2010. Ako dôkaz pôžičky predložil súdu príjmový pokladničný doklad zo dňa 19. októbra 2010. Pre prípad, že by sa súd nestotožnil s jeho tvrdením o dohode o splatnosti pôžičky žiadal priznať úrok z omeškania v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka (ďalej len „O.z.“) odo dňa nasledujúceho po podaní návrhu.

Odporca žiada návrh ako nedôvodný zamietnuť. Odmietla tvrdenie, že si od navrhovateľa dňa 19. októbra 2010 požičal sumu 20 000 Eur, hoci nespochybňuje, že pod tlakom príjmový pokladničný doklad o tejto skutočnosti podpísal. Spochybnil aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa v konaní s tým, že na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 19. októbra 2010 bol ako ten od koho peniaze prijal uvedený konateľ navrhovateľa ako fyzická osoba a nie navrhovateľ. Argumentoval tiež, že navrhovateľ nepreukázal lehotu splatnosti pôžičky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom konateľa navrhovateľa M. G. a odporcu, vypočutím ich právnych zástupcov a oboznámením sa s ich písomnými vyjadreniami, príjmovými pokladničnými dokladmi zo dňa 19. októbra 2010, výzvou na zaplatenie - pokusom o zmier zo dňa 14. apríla 2011 a záznamom z knihy odoslanej pošty navrhovateľa, syntetickým účtom a analytickým účtom navrhovateľa, obsahom spisu Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Banská Bystrica ČVS: ORP-743/OEK-BB-2012 a obsahom spisov Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2Er/1319/2008, 7C/208/2011 a 9C/68/2014, pričom zistil nasledovné:

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19. októbra 2010 predloženého navrhovateľom súd konštatuje potvrdenie, že odporca prevzal v tento deň od „JPM FINANCE, G. M., KON., A. Z. X, BANSKÁ BYSTRICA, IČO: 36 643 602“ sumu 20 000 Eur.

Z kópie príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19. októbra 2010 súd konštatuje, že odporca prijal od „G.Á. M., A. Z. X, BANSKÁ BYSTRICA“ sumu 20 000 Eur.

Navrhovateľ nespochybňuje znenie kópie príjmového pokladničného dokladu predloženej odporcom s tým, že priznáva, že po konzultácii s účtovníčkou doplnil jeho konateľ údaje v časti (prijaté od) tak, aby bolo zrejmé, že boli prijaté od navrhovateľa ako obchodnej spoločnosti. Tvrdí však, že tieto údaje zodpovedajú skutočnosti, lebo dňa 19. októbra 2010 rokoval M. G. s odporcom ako konateľ navrhovateľa nie ako fyzická osoba.

Navrhovateľ tvrdí, že vzťah účastníkov založený ústnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 19. októbra 2010 je pokračovaním ich pôvodného obchodno-právneho vzťahu založeného dňa 29. októbra 2007, keď navrhovateľ požičal odporcovi sumu 1 300 000,-Sk s dohodnutým úrokom v sume 10 000,-Sk, o čom bola spísaná Notárska zápisnica N 439/2007, NZ 43429/2007, na základe ktorej bola vykonávaná proti odporcovi exekúcia vedená na tunajšom súde pod sp.zn. 2Er/1319/2008. Konateľ navrhovateľa argumentuje, že návrh na vykonanie tejto exekúcie zobral po dohode s odporcom späť ešte dňa 26. októbra 2010 po úhrade dlžnej sumy na základe dohody s odporcom. Tým dokladá svoje tvrdenie, že dňa 19. októbra 2010 mu odporca vrátil sumu zodpovedajúcu pôvodnej pôžičke a vzápätí ho požiadal o pôžičku v sume 20 000 Eur s lehotou splatnosti 1 mesiac (výpoveď konateľa navrhovateľa na pojednávaní dňa 28. januára 2014).

Odporca nespochybňuje, že dňa 19. októbra 2010 vrátil navrhovateľovi sumu zodpovedajúcu 1 300 000,-Sk, tvrdí však, že konateľ navrhovateľa požadoval za to, že zoberie návrh na výkon exekúcie späť podpísanie príjmového pokladničného dokladu na sumu 20 000 Eur, čo pod týmto tlakom učinil, lebo inak by exekúcia pokračovala a rodinný dom by mal ďalej zablokovaný.

Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného M. G. (konateľa navrhovateľa) vo vyšetrovacom spise Okresného riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici ČVS: ORP-743/OEK/-BB-2012 zo dňa 18. septembra 2012 súd konštatuje, že konateľ navrhovateľa vypovedal, že dňa 15. septembra 2010 mu odporca vrátil v hotovosti sumu 43 152 Eur a „následne v ten istý deň“ ho oslovil s požiadavkou, aby mu požičal s ním vrátenej sumy ešte raz sumu 20 000 Eur, že mu ju do mesiaca vráti. Konateľ navrhovateľa tak urobil, sumu 20 000 Eur mu požičal a vzal si podpísanú notársku zápisnicu. Následne dňa 19. októbra 2010 navštívil odporcu s tým, že mu mal vrátiť požičaných 20 000 Eur, a keď ich nebol schopný v daný deň vrátiť vypísal konateľ navrhovateľa príjmový doklad na uvedenú sumu.

Z konfrontácie konateľa navrhovateľa a L. Z. pri vyšetrovaní dňa 16. januára 2013 súd konštatuje, že M. G. potvrdil, že sumu 20 000 Eur požičal odporcovi dňa 15. septembra 2010 s tým, že mu ju do mesiaca vráti. Dňa 19. októbra 2010 bol za odporcom s tým, že mu má požičané peniaze vrátiť a keďže mu ich nevrátil vypísali príjmový pokladničný doklad na sumu 20 000 Eur. Podpis príjmového pokladničného dokladu na sumu 20 000 Eur dňa 19. októbra 2010 odporca pri konfrontácii potvrdil, uviedol však, že túto sumu reálne od M. G. nikdy neprevzal.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7C/208/2011 zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 4. apríla 2012 súd konštatuje, že odporca ako svedok na otázku súdu, či pozná konateľa navrhovateľa a či voči nemá má nejaký dlh odpovedal, že ho pozná a že mu je dlžný nejaké peniaze. Túto výpoveď odporca v konaní (i pri konfrontácii v rámci trestného konania) odôvodnil tým, že príjmový pokladničný doklad, o ktorý opiera navrhovateľ návrh v tomto konaní skutočne existoval. Zopakoval, že v skutočnosti ani konateľovi navrhovateľa, ani navrhovateľovi v tom čase žiadne peniaze nedlhoval.

Vedľajší účastník na strane odporcu s poukazom na charakter zmluvy účastníkov ako spotrebiteľskej konštatoval, že z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19. októbra 2010 nie je zrejmý právny vzťah účastníkov, na akú dobu boli finančné prostriedky poskytnuté, a preto nie je splnený základný predpoklad v zmysle § 657 O.z. Navrhol súdu preskúmať aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa na podaní návrhu, lebo pripojený doklad vzbudzuje pochybnosti, že peňažné prostriedky boli poskytnuté navrhovateľom ako obchodnou spoločnosťou.

Z účtu z knihy analytickej evidencie navrhovateľa súd konštatuje, že navrhovateľ vedie v účtovnom období kalendárneho roku 2010 pod interným číslom dokladu V 1010004 sumu 20 000 Eur na meno odporcu zo dňa 19. októbra 2010.

Z knihy analytickej evidencie zúženej o prehľad účtov súd konštatuje v časti „Iné pohľadávky - L.P. Z.“ sumu 20 000 Eur ako pôžičku s dátumom 19. októbra 2010.

Z výzvy na zaplatenie - pokusu o zmier adresovanej právnu zástupkyňou navrhovateľa odporcovi dňa 14. apríla 2011 vyplýva konštatovanie, že dňa 19. októbra 2010 uzatvoril odporca s navrhovateľom Zmluvu o pôžičke a zaviazal sa do 19. novembra 2010 vrátiť poskytnuté finančné prostriedky vo výške 20 000 Eur, čo nesplnil. Preto bol vyzvaný na vrátenie pôžičky do 20. apríla 2011. Odoslanie výzvy navrhovateľ doložil záznamom z knihy odoslanej pošty.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa prvej vety § 120 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia uvedené účastníkom. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti znamená rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov, ktorými súd disponuje. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazné bremeno (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) je zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné, než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie významných skutočností.

Navrhovateľ v konaní tvrdí, že dňa 19. októbra 2010 uzavrel zastúpený svojim konateľom M. G. s odporcom ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej odovzdal a odporcovi požičal sumu 20 000 Eur s dohodnutou splatnosťou jeden mesiac.

Podľa § 657 O.z. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), v druhovom určení veci, povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určení času vrátenia. Z hľadiska platnosti zmluvy je nesporne kľúčová aj zhoda v tom, kto sú jej subjekty. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania má súd za to, že tvrdenie navrhovateľa o tom, že dňa 19. októbra 2010 požičal (a odovzdal) odporcovi sumu 20 000 Eur sa navrhovateľovi nepodarilo v konaní jednoznačne preukázať. V prvom rade je sporné kto (či navrhovateľ ako obchodná spoločnosť alebo jeho konateľ ako Július Kuchár ako fyzická osoba) s odporcom ústnu zmluvu o pôžičke (ak k nej vôbec došlo) uzavrel. O tom svedčí účastníkmi nespochybňovaný fakt, že príjmový pokladničný doklad zo dňa 19. októbra 2010, ktorý navrhovateľ predkladá ako korunný dôkaz zmluvy o pôžičke bol pôvodne v časti „odovzdal“ vypísaný na M. G. ako fyzickú osobu (a takto odporcovi v kópii odovzdaný) a až neskôr (z účtovných dôvodov) doplnený tak, aby ako veriteľ bol vedený navrhovateľ ako obchodná spoločnosť. Z toho vyplýva, že navrhovateľ bez vedomia odporcu zmenil jednu zo základných náležitostí zmluvného vzťahu - subjekt zmluvy - veriteľa, čo podľa názoru súdu robí zmluvu neplatnou.

Sporný je i termín údajnej pôžičky. V konaní navrhovateľ tvrdí, že sa účastníci o pôžičke ústne dohodli dňa 19. októbra 2010, vo vyšetrovacom spise jeho konateľ opakovane uviedol, že pôžičku poskytol

odporcovi už dňa 15. septembra 2010. Termín ústnej zmluvy je pritom z hľadiska preukázania existencie a platnosti ďalším kľúčovým faktorom. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu mal súd za to, že tvrdenia navrhovateľa (a jeho konateľa) sú rozporuplné a nedôveryhodné. Je nesporné, že od spisovania notárskej zápisnice N 439/2007, NZ 43421/2007 spísanej dňa 29. októbra 2007 existoval medzi účastníkmi právny vzťah založený zmluvou o predchádzajúcej pôžičke (výška ktorej je medzi účastníkmi sporná), ktorý pokračoval cez návrh na výkon exekúcie a ďalšie súdne spory, čím sa stáva vzťah účastníkov neprehľadným. Na druhej strane však súd pri rozhodovaní v tejto veci sa mohol sústrediť len na konkrétne tvrdenú ústnu zmluvu o pôžičke, existenciu ktorej však navrhovateľ podľa názoru súdu nepreukázal, rovnako ako jednoznačne nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu na podanie návrhu v tomto konaní. Z tohto dôvodu súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.) i s prihliadnutím na skutočnosť, že tento rozsudok bude vyhlásený na pojednávaní po jeho vypracovaní, a preto v čase jeho vypracovania nebol zrejmy rozsah trov v konaní úspešného odporcu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo (inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa) prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie,
- c) súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd dospel dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.